

opgive Forſlaget, ikke ſtaa med den Betydning, ſom om vi vare ſaldne fra vort Forſlag, og denne Betænkelighed falder alſaa bort for mit Vedkommende. — Med Henſyn til de ydre Omſtændigheder, hvorunder vi i dette Dieblif forhandle, har det ærede Medlem dernæſt gjort opmærkſom paa, at jo flere Timer der gaae bort af det indværende Finantsaar, deſto mere kraftigt bliver det Tryk, ſom kommer til at hvile paa dem, der ſtulle tage en Beſlutning; men i denne Henſeende ſtal jeg bemærke, at om dette ogſaa er et Henſyn, der, ſom jeg haaber, kan gjøre ſig gjældende her, har jeg aldeles ingen Foreſtilling om, hvorvidt det vil gjøre ſig gjældende paa et andet Sted. Jeg har ſeet, at andre Sager have voldt en overordentlig Kamp, at det har varet meget længe, inden man har kunnet komme til en Beſlutning om dem, og at man har været nær ved at tage Beſlutning i een Retning, men dog ved nærmere Overveielſe er kommen til det modſatte Reſultat. Det forekommer alſaa mig, at det kunde være muligt, at der igjen paa et andet Sted kunde blive reift en ſaadan Tvivl, ſom maatte kræve en ny Overveielſe, hvorved Tiden gik, ſaaledes at vi kom til at ſtaa uden Finantslov ved det nye Finantsaars Begyndelſe. Jeg vil være vis paa, at Finantsloven bliver færdig idag, forſaavidt jeg kan bidrage dertil, og det er af den Grund, at jeg vil ſtemme imod Forſlaget, da det formodentlig ikke kan blive fraſaldet, idet man ikke ſaa nøie veed, hvem der har ſtillet det. Jeg troer alſaa, at man med Rette kan gjøre de Indvendinger imod det ærede Medlems Udtalelſer, at vi for det Førſte ikke fraſalder Principet, men at vi heller ikke kunne være ſikkre paa, at Sagen bliver færdig, hvis vi nu give den ud af vor Haand.

**Finantsministeren:** Egeoverfor de Dittringer, der ſaldt fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), finder jeg mig foranlediget til at gjøre nogle Bemærkninger, idet han ſyntes at ville reducere Regjeringens Stilling overfor Finantsloven næſten til Intet. Naar Conſeilspræſidenten fik den omtrent Kl. 12 inat, ſkulde det være fuldkomment tidligt nok til, at vi kunde udarbejde Foreſtil-

lingen til Hans Majestæt, forelægge den for Kongen og ſaae Lovens ſtafſættet i Løbet af imorgen, men dette kan jeg ikke finde forſvarligt, ja end ikke rigtig anſtændigt, og det forekommer mig, at der vel kan være Tøie for mig til efter de Bemærkninger, det ærede Medlem i denne Henſeende ſandt det paſſende at gjøre, at reiſe Indſigelſe imod, at Sagen fra Regjeringens Side kan behandles paa denne Maade. Jeg ſtal for mit Vedkommende indſtændigt anbefale, at man nu lader dette Spørgsmaal ligge og lader det beroe ved den Afgjørelſe, det har fundet, ſaameget mere ſom Principet, efter hvad der er paſſeret her i Thinget idag, ikke er opgivet. Spørgsmaalet kan komme igjen til næſte Aar, og det forekommer mig, at da det er den eneſte reelle Forandring, der er ſteet i Landſtinget, er der ogſaa af denne Grund Anledning for dette Thing til ikke at lægge Vanſkeligheder iveien for, at Finantsloven kan komme ud, og derved ſtabe en Tilſtand, ſom Folkethinget efter min Mening maa være meeſt intereſſeret i ikke ſkal indtræde, nemlig den, at vi, efter at have haft en foreløbig Bevillingslov i en Maaned, ſkulde begynde det nye Finantsaar uden Finantslov.

**Ordføreren:** Til hvad der er anført med Henſyn til det Foredrag, ſom blev holdt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), ſtal jeg endnu tillade mig at ſøie, at naar det ærede Medlem hittede, at vi gjennem det foreliggende Forſlag fik det Princip afgjort, om Militairarbeidere ſkulde kunne indkaldes til anden Tjeneste, er dette fuldkommen urigtigt. Dette Princip er fuldstændig afgjort ved Hærloven; der er ingen Tvivl om, at Militairarbeidere kunne indkaldes til anden Tjeneste og ville blive det, og dette vil det ærede Medlem ogſaa indrømme, naar han huſker paa, hvad der indeholdes i Finantsloven for iaar, hvori der er opført adſkillige Bevillinger til Militairarbeidere, ſom indkaldes til anden Tjeneste. Spørgsmaalet er, hvorvidt et større eller mindre Antal af Militairarbeidere ſkal indkaldes til anden Tjeneste, og navnlig hvorvidt et viſt Antal Militairarbeidere ſkal indkaldes til viſje beſtemte Tjenester; det er derom, at Forhandlingen